

зѣна неговѣ оученицѣ, и многѣ народѣ.

12 И като приближи при врата та градски, ѣто, и зносеха вхнѣ ѣдинѣ мжртовецѣ, който бѣше сынѣ ѣдинороденѣ на мѣйка си, и она бѣше вдовица: и народѣ многѣ ѿ градѣтѣ бѣше збѣдно съ неѣ.

13 И като ѣ видѣ гдѣ, сожали мѣ се за неѣ, и рече и: не плачи.

14 И ѿиде влизѣ и пофанѣ одрѣтѣ, ѣ она ѣто го носеха запрѣхасе, и рече: юноше, тебе адмамѣ, стани.

15 И стана мѣртвѣо, и стѣдна, и фана да адма: и даде го на мѣйка мѣ.

16 И страхѣ голѣмѣ ги фана сички те, и прославляваха бгѣ, и говорѣха: защо голѣмѣ пророкѣ стана въ нашѣтѣ родѣ, и защо бгѣ посети люде то свои.

17 И прочѣсе това слово по сичка та идѣа за него, и по сичка та околна страна.

18 И казаха на иѣнна оученицѣ те мѣ за сички те тѣа (работѣ).

19 Я иѣннѣ повыка адма ѿ оученицѣ те си, и прѣти ги при иѣса, да мѣ рѣчатѣ: ты ли си онѣи ѣто ѣе да дойде, илѣ дрѣгѣо чѣкаме.

20 И ѿидѣа при него мжжѣ те, и рѣкоха мѣ: иѣннѣ

крѣтитѣль ны прѣти до тѣбе, и говори: ты ли си онѣи, ѣто ѣе дойде, илѣ дрѣгѣо чѣкаме;

21 И въ тоѣ часѣ иѣцѣли мнозина ѿ колѣсти, и ѿ ранѣ, и ѿ адхове злѣ, и на мнозина слѣпи дарова проглѣднѣванѣе.

22 И ѿговори иѣса, и рече имѣ: идѣте та кажѣте на иѣнна тѣа (работѣ) ѣто видѣхте, и ѣто чѣхте: защо слѣпи проглѣднѣватѣ, хрѣми хѣдатѣ, прокаженни се ѿчиѣтѣватѣ, глѣхи слѣшатѣ, мѣртви воскреснѣватѣ, сиромѣси благовѣстѣватѣ.

23 И блаженѣ ѣ който се не созлѣзни за мѣне.

24 И като си ѿидѣа оученицѣ те иѣннови, нача да адма кѣ народѣтѣ за иѣнна: ѣо и злѣзохте да видѣте въ пѣстѣна та; трѣстѣ ли, коѣто се клѣти ѿ вѣтѣтѣратѣ;

25 Но ѣо и злѣзохте да видѣте; челѣвка ли ѿ блѣчена въ мѣгки дрѣхи; ѣто, она ѣто носатѣ хѣбавѣ дрѣхи, и раскѣшѣтѣватѣ, въ царски те са домѣе.

26 Но ѣо и злѣзохте да видѣте; прорѣка ли; ѣи, говоримѣ ви, и пѣ много ѿ прорѣка.

27 Заѣто тоѣ ѣ онѣи, за коѣто ѣ писано: ѣто,